Intet er som papirbogen, mener Mie Hald, der glæder sig til at se sin roman på tryk. Foto: Morten Dueholm

Idéen til bogen kom ud af den blå luft. Jeg fik den under en biltur, da jeg sad og kiggede op på himlen. De 10 første linjer blev til. Resten af bogen skrev jeg på to måneder.

MIE HALD

Debutforfatter tager livtag med døden

Den blot 15-årige Mie Hald debuterer med ungdomsromanen »Dødsvalsen«.

LITTERATUR

Af Jesper Overgaard
jess@berlingskemedia.dk

VIBORG: Forlagsredaktør Jørgen Gylling fra Forlaget Brændpunkt overgav sig betingelsesløst, da han læste manuskriptet til romanen »Dødsvalsen«. Den bog måtte Jørgen Gylling ganske enkelt udgive.

»Og så er forfatteren bare 15 år. Sproget og temaet peger umiddelbart på en ældre, erfaren forfatter,« siger Jørgen Gylling.

Forfatteren hedder Mie Hald, Løvel-pige og elev på Viborg Private Realskole. Som titlen lader ane, er det bærende tema døden. Ved en bogreception hos Søster Lagkage den 29. januar byder Mie Hald op til en vals med døden.

Bogen begynder ellers så lyst med en drøm:

»Det har altid været min drøm at blive en beundret danserinde. Det begyndte egentlig, da jeg var helt lille - min mor tog mig med til en opvisning i teateret. Åh, jeg kan huske hver eneste detalje i koreografien, svingene, løftene, bevægelserne, det var en magisk aften! Jeg plagede mine forældre i flere uger for at få lov til at gå til ballet. Det var dér, jeg ville starte. Hvor gammel var jeg? Seks, syv? I hvert fald ikke meget ældre end det«.

Den blå luft

Pigen med drømmen er Anna, der går i 1.g. I den alder skulle livet jo gerne blinke forjættende forude. Men for Anna har mørkets magter allerede spillet ind. Faderen døde som soldat i Irak, moderen omkom ved en trafikulykke. Storebroderen Tristan fik en hjerneskade ved samme ulykke.

Jørgen Gylling kalder Mie Halds sprog »lyrisk og fortryllende«. Den unge forfatter fører sin læser ind i et drama med tre aktører: Tristan, Anna og den mystiske Kritanta. Døden træder frem fra kulissen.

»Idéen til bogen kom ud af den blå luft. Jeg fik den under en biltur, da jeg sad og kiggede op på himlen. De 10 første linjer blev til. Resten af bogen skrev jeg på to måneder,« siger Mie Hald.

Døden har hun egentlig ikke et nært og personligt forhold til. Men hun er optaget af fjernøstlig kultur og religion. Kritanta er hinduguden for døden.

Filmens vej

Forlaget anbefaler den 180 sider store bog til de 14-20-årige, men antyder samtidig, at ikke bare helt unge læsere kan lade sig rive med af et livsnært, men tabubelagt tema som døden. Især da når historien er fortalt med verve og nerve.

For den unge forfatter er biblioteket som Mimers Brønd, der er fyldt læskende visdom.

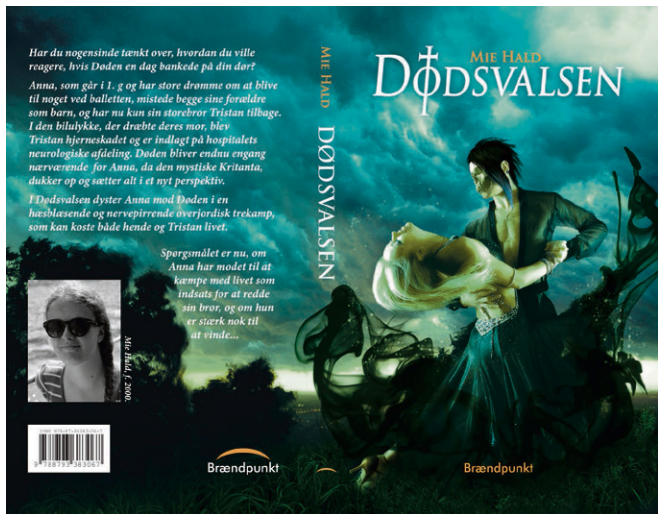

Illustrator og grafiker Søren Klok har præget bogens omslag, så form og indhold går op i en højere enhed.

Udgiveren er ikke sen til at gøre sin debutant til et stjernefrø. Da hun var 12 år, optrådte hun med novellen »Sentaku« i antologien »Lyden af et hjerte« med bidrag fra unge forfattere i Midtjylland.

Novellen og romanen står foreløbig alene på papirfronten. Derimod har hun længe sprudlet på det sociale forum Movellas. Den er boltreplads for forfatterspirer. Flere af hendes kammerater fra Kulturskolen Viborgs forfatterskole er også aktive her. På forfatterskolen går hun på fjerde år og takker forsynet for, at hun kom ind her.

»Derimod tror jeg ikke, at Forfatterskolen i København er noget for mig. Jeg er bange for, at den kan dæmpe min lyst til at skrive. Så har jeg mere tiltro til, at Den Danske Filmskole kan give mig noget. Min store drøm er at se én af mine bøger som film,« siger hun.

Mere i vente

Men foreløbig står den på niende klasse. Efter planen går turen videre til Viborg Katedralskole. Alt imens har hun tænkt sig at skrive løs. Hun drømmer om at kunne leve af sin pen.

»Nogle gange kan jeg godt skrive nærmest uafbrudt i ni timer. Andre gange veksler jeg mellem skoleopgaver og skriveri,« siger hun.

Vel er hun spændt på, hvordan omverdenen tager imod bogen. Hun er parat med mere af samme skuffe. Tanken om en fortsættelse af »Dødsvalsen« er heller ikke død.